

РЕШЕНИЕ

№ 22497

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **172** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. Х. Б. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ №2712 от 08.06.2023г. по нахд №20231110204580/2023г. на СРС, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба серия К 3901962 издаден от СДВР, с който за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ вр. с чл.182, ал.1 т.4 от ЗДвП е наложена глоба от 400лв. на Б., както и е осъден същия да заплати юрисконсултско възнаграждение от 80лв. на СДВР. Съответно с определение №678 от 21.02.2024г. по делото е оставена без уважение молбата на Б. за изменение на решение в часта му за разноските.

С касационната жалба се иска отмяна на оспореното решение на първо място по съображения за постановяване на акта в нарушение на процесуалния закон. В тази връзка се твърди, че СРС не е обсъдил протокола за използване на техническо средство, който е без име и подпис. Не са обсъдени възраженията за съхраняване на данните от АТСС, които не са съхранени и свалени съобразно Наредба №8121з-532/12.05.2015г.. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства. На следващо място –се релевира в касационната жалба довода, че има несъответствие с материалния закон. Визира се, че има противоречие между

нормите на посочената наредба и ЗДвП относно възможността за издаване на ел.фиш, тъй като по наредбата това може да стане при временно монтирано на пътя АТСС, а според закона това е невъзможно, тъй като трябва при установяването на нарушението да има и присъствие на контролен орган. В тази връзка има позоваване на чл.15, ал.3 от ЗНА и на решение №1233 от 26.02.2021г. по дело №9610/20 г. на АССГ. На следващо място се поддържа довода, че има нарушено право на защита, тъй като било неясно на кого се налага глобата. Не се споделя довода на СРС, че след като е глоба е на физическото лице –представител на дружеството, чиято собственост е МПС. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови ново, с което се отмени ЕФ. Претендират се разности.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П..

Ответникът по касационната жалба– не се представлява в съдебно заседание, но по изложение съображения в писмени бележки оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли.

Представителят на СГП –изразява становище за неоснователност на жалбата и предлага решението на СРС като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

В производството пред СРС е установено, че на 17.08.2020г. в 19,04ч. в [населено място] по бул.Ц. шосе срещу магазин „Метро“ в посока на движение от ул.П. К. към бул.Б., при ограничение на скоростта 80 км. в час за населено място, въведено с пътен знак В 26, т.а. „Нисан Н.“ с [рег.номер на МПС] се е движел със скорост от 124км. в час в нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП, за което по чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.1 т.4 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ на Б. в качеството му на законен представител на „Годо Електроникс“ЕООД.

За да потвърди НП, СРС е приел, че деянието е установено от запис на преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера тип ARH CAM S1 с фабричен номер 11743 C7, за чието позициониране на системата е бил съставен протокол съобразно изискванията на чл.10 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г.. Маркирано е, че след заснемането е изготвен снимков материал, като след установяване на собствеността на МПС е издаден ел.фиш на законният представител на ЮЛ, който фиш е връчен на 01.03.2023г.. Прието е, че няма допуснати процесуални нарушения, както и деянието по същество е доказано вкл. правилно е ангажирана отговорността на представителя на дружеството.

Касационният състав намира съображенията на СРС за правилни и законосъобразни. Не се споделя довода, че СРС не е обсъдил възраженията като това, че в прокола за използване на АТС няма данни за лицето, което го е подписало. Същият е представен

по делото и видно от него има име, длъжност, подпис. Ако страната е твърдяла, че този служител не заема посочената длъжност или че подписът му е неистински /"нечетлив" според касатора/, то за същата е задължението за установяване на посочените констатации. От друга страна -настоящата инстанция намира, че СРС е обсъдил подробно възраженията на страната, които отново се въвеждат и с касационната жалба, поради което на основание чл.221, ал.2 от АПК съставът препраща към мотивите на въззивната инстанция. Кратко следва да се маркира, че напълно обосновано е позоваването на измененията на ЗДвП с ДВ бр.19/2015г. в съответствие с ТР №1/26.02.2014г. на ВАС. Правилно СРС се е констатирал, че нарушението е установено със средство, което е одобрено и преминало съответния преглед за техническа изправност. Обосновано не са били споделени възраженията за неприложимост на наредбата на основание ЗНА. Посоченото решение като съдебна практика не е тълкувателно като мотивите за отмяна на ЕФ са и други съображения /липса на въведено ограничение с отделен знак/, съответно практиката на АССГ е в друга насока, че е допустимо издаването на ЕФ, както и понастоящем по реда на Наредбата -напр. кнахд 5617/22, 13300/22, 510/21г. и т.н.. Правилно е и позоваването на чл. 188, ал. 2 ЗДвП, че когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на МПС. Касационният състав следва да допълни, че се касае за въведена законова презумпция, че извършител на нарушението е законният представител на дружеството - собственик на автомобила, с който е извършено нарушението като има възможност за оборването на тази презумпция чрез писмена декларация с посочването на лице, управлявало автомобила към датата на нарушението, каквато не е настоящата хипотеза.

С оглед изложеното –решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.2 ЗАНН - Административен съд-София град XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №2712 от 08.06.2023г. по нахд №20231110204580/2023г. на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.